डिल्लि *u.* **डिल्ली** *f. die Stadt* Delhi.
डी, डयते, डीयते fliegen. **उद्, प्रोद्** *u.* **प्र** auffliegen; *p.p.* **उड्डीन, प्रोड्डीन** *u.* **प्रडीन.**
डीन *n.* Flug.
डुण्डुभ *m.* Art Eidechse.
डेरिका *f.* Moschusratte.
डोम्ब *m.* best. Kaste; *f.* **ई** Art Schauspiel.
डौण्डुभ *Adj.* Eidechsen- (*s.* **डुण्डुभ**).
ड्वल् *mit* **आ** *Caus.* **आड्वालयति** mischen.

ढ

ढक्क *m.* Art Gebäude; *N. eines Landes.* *f.* **आ** grofse Trommel.
ढामरा *f.* Gans.
ढाल *n.* Schild.
ढालिन् schildbewaffnet.
ढेङ्क *m.* Art Vogel.
ढौल *m.* Pauke.
ढौक्, ढौकते sich nähern (*Acc.*); *Caus.* **ढौकयति** heranbringen zu (*Gen.*), kommen lassen, jemd. (*Dat.*) etw. überreichen. **उप** *Caus.* darreichen, darbringen.
ढौकन *n.* Darreichung, Geschenk.

ण

ण *u.* **णिच्** i (= *aya*), *der Charakter des Causativs* (*g.*).
ण्यन्त *mit dem Causativcharakter endigend* (*g.*).
ण्वुल् *das Suffix aka* (*g.*).

त

तं (*Pron.-St. der 3. Pers., vgl.* **सं**) der, dieser (*adj. u. subst.*); *doppelt* (*meist Pl.*) dieser und jener, verschiedene. **त—य** *u.* **य—त** derjenige—welcher, wer—der. **य त** welcher immer, jeder; **य (य)—त त** *u.* **य क** *mit* **चिद्—त (त)** wer auch immer—der. *Hebt oft nur ein anderes Pron. jeder Person, auch das in der Verbalform enthaltene, stärker hervor.* *n.* **तद्** *s. bes.*
तंस्, तस्, *Caus.* **तंसयति** schütteln. **अभि** berauben. **अव** *Caus. s. bes.*
तक्, तक्ति stürzen, dahinschiefsen; *p.p.* **तक्त** dahinschiefsend.
तकं *Pron.-St., Demin. zu* **तं**.
तंकु hinschiefsend, eilend.
तक्मन् *m.* hitzige Krankheit mit Ausschlag.
तक्र *n.* (verdünnte) Buttermilch.
तङ्क geschwind.
तंङ्कन् *u.* **तङ्कवी** *m.* Stöfser, Raubvogel.
तच्, तंचति, °ते, तक्षोति *u.* **ताष्टि** behauen, schneiden, schnitzen, bearbeiten, gestalten, verfertigen, schaffen, machen, bereiten, erfinden; *p.p.* **तष्ट.**
तक्ष zerhauend (—°); *m.* Zimmermann.
तक्षक *m.* Hauer, Abhauer (—°); *N. eines Schlangendämons, Mannsn.*
तक्षण *n.* das Hauen, Schnitzen, Bearbeiten.
तंक्षन् *n.* Holzarbeiter, Zimmermann.
तक्षशिल *m. Pl.* die Bewohner von Takshaçilâ (*s. folg.*).
तक्षशिला *f. N. der Hauptstadt der Gandhâra.* **°तस्** von T.
तंक्ष्य zu verfertigen, zu formen.
तङ्गण *o.* **तङ्गन** *m. Pl. Volksname.*
तच्चरित von solchem Wandel *o.* Betragen.
तच्छील von solchem Charakter, so geartet.
तज्ज्ञ sich darauf verstehend, ein Kenner.
तञ्च्, तनंक्ति zusammenziehen.
तट्, तटति dröhnen.
तट *m.*, **ई** *f.* Abhang (*auch übertr.*), Ufer, Rand.
तटस्थ am Abhange *o.* am Ufer stehend; gleichgültig (*auch* **°स्थित**).
तटाक *n.* See, Teich. **°किनी** *f.* grofser See.
तटिनी *f.* Fluss. **°पति** *m.* der Ocean.
तड्, *Caus.* **ताडयति** schlagen, strafen, treffen, verwunden.